

За відому монографію «Динамика и структура общественного производства при социализме (вопросы методологии и анализа)» П.І. Багрій був удостоєний премії імені О.Г. Шліхтера АН УРСР

Монографія представляє собою теоретико-методологічне дослідження найважливішої економічної проблеми – співвідношення структури та динаміки суспільного відтворення. В ній розглядається концепція соціалістичного виробництва, продуктивної праці і межі сфери матеріального виробництва; з'ясовуються принципи і критерії класифікації галузей народного господарства та їх порівнянність між соціалістичними країнами і на більш широкій основі, включаючи класифікацію ООН; досліджуються методологічні проблеми вимірювання економічного зростання, а також проводиться конкретний аналіз динаміки та структури суспільного виробництва в соціалістичних країнах за післявоєнний період. Передумовою такого аналізу є економіко-математична інтерпретація схем розширеного відтворення, чому присвячена спеціальна глава.

У цій роботі П.І. Багрій наголошував на значенні для суспільного відтворення таких чинників як рівень розвитку продуктивних сил, інтенсивність науково-технічного прогресу, норма виробничого нагромадження та його структура тощо. Було обґрунтовано положення про можливість і необхідність зближення темпів зростання двох підрозділів суспільного виробництва або навіть переважаючого зростання II підрозділу у певні періоди часу відповідно до посилення соціальної спрямованості економічного розвитку та згідно досягнутого рівня забезпеченості суспільного виробництва продукцією I підрозділу [Багрій П.І. Динамика и структура общественного производства при социализме. К.: Наук. думка, 1971. С. 317-318.].

У висновку роботи проводиться аналіз динаміки та структури суспільного виробництва в соціалістичних країнах на тлі світової економіки.

Основними факторами економічного зростання в СРСР і європейських соціалістичних країнах – членах РЕВ за післявоєнний період були: а) зростання капітальних вкладень у виробничу сферу, б) збільшення чисельності зайнятих, в) зростання продуктивності праці і г) структурні зміни в економіці. Всі інші фактори – науково-технічний прогрес, економічне співробітництво соціалістичних країн, економічні форми управління виробництвом і т. д. проявлялися через перераховані вище чотири основні чинники, які піддаються найбільш доступному кількісному вимірюванню.

У відділі економічної історії ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України» зберігається примірник монографії з авторською присвятою колезі – д.е.н., проф. Борису Сауловичу Пасхаверу.